REGINA MARIA
REȚEAUA PRIVATĂ DE SĂNĂTATE
www.reginamaria.ro

24 de ani de apariție neîntreruptă!

BURSA

din 10 august 1990

ZIARUL OAMENILOR DE AFACERI

www.bursa.ro Miercuri, 17 august 2011, nr. 157 (4518), anul XX 16 pagini 2 lei

Fonduri de investiții
BT ASSET MANAGEMENT
www.btam.ro

■ Exporturile Gazprom în România au crescut cu 67,5% în trimestrul al doilea PAGINA 2

■ Creșterea economică de la noi, cea mai slabă din UE PAGINA 2

■ BNR a împrumutat 5 bănci cu 3,2 miliarde lei PAGINA 15

■ Creșterea economiei europene a încetinit peste așteptări PAGINA 16

BET = 4.703,58 BET-C = 2.854,80 BET-FI = 18.105,73 EURO = 4,2706 RON DOLAR = 2,9673 RON

Dolarul spaniol, dincolo de limite

Patru zile înainte de Sfânta Marie Mare, restricțiile spaniole pentru muncitorii români au fost agreate post-factum de Comisia Europeană, la 11 august (ele intraseră în vigoare începând cu 22 iulie, căci Guvernul José Luis Rodríguez Zapatero nu a așteptat girul european, care a fost acordat abia acum) – o măsură protecționistă cu dublu efect: un efect electoral, în vederea alegerilor, programate în Spania pentru data de 20 noiembrie (românii stabiliți în Spania reprezintă cea mai numeroasă comunitate de imigranți – 861 de mii, în statisticile oficiale, întrecându-i pe marocani –, dar au o participare extrem de slabă la vot, de doar circa 2%, până în 5%); un efect economic, pentru contracararea șomajului spaniol (care a explodat la 21,3%, depășind dublul mediei europene), în condițiile uneia dintre cele mai mari vulnerabilități din Europa în privința datoriilor suverane, deși Spania contează drept a cincea mare putere economică de pe Continent.

MAKE

Restricțiile obligă ca, înaintea angajării în Spania, românii să obțină permis de muncă,– un hotărât pas înapoi față de liberalismul tradițional spaniol, admirat altădată de Uniunea Europeană, care și-a afirmat susținerea libertății de mișcare a persoanelor, chiar și în această ocazie când a dat undă verde protecționismului: "Avem nevoie să fim foarte clari, aici: nu există absolut nicio îndoială despre voința Comisiei să apere libera circulație a oamenilor pe întreg cuprinsul Europei", a spus, la Bruxelles, Olivier Bailly, un purtător de cuvânt al Comisiei Europene.

Vorba lui Lenin – "Un pas înainte, doi pași înapoi".

Spaniolii au adoptat numele de "dolar" pentru moneda lor, după anul 1690, derivându-l din germanul "taler" (prescurtarea lui "Joachimsthaler", bani al căror argint provenea din Valea– în nemțește "thal" – Joachim, din Cehia de astăzi).
Dolarul spaniol este vechiul lor ban de argint de opt "Reali", emis de Imperiul Spaniol, după reforma din 1497, cu largă circulație în Europa, America și Orientul Îndepărtat, devenind prima monedă internațională, până spre sfârșitul secolului al XVIII-lea.
Legea americană a sistemului monetar din 1857 l-a înlocuit, preluându-i, însă, însemnul Coloanelor lui Hercule (prezente pe dolarul spaniol), în cele două verticale ale $-ului care semnifică dolarul american.
Coloanele lui Hercule reprezentau, în antichitate, limita lumii cunoscute (până unde Hercule a putut ajunge, în cursul celor douăsprezece munci), dincolo de care începe Hades-ul.
Coloana nordică era stânca Gibraltar, cea sudică fiind, în unele variante, Monte Hacho din Ceuta (astăzi, oraș spaniol independent din nordul Africii, având un singur vecin – Marocul – care îl înconjoară).
Tradiția renascentistă a atribuit motto-ul "Nec plus ultra" (în latinește, "Nimic mai mult") ca fiind înscris pe Coloanele lui Hercule - avertisment pentru navigatori să nu se avânte mai departe – prilejuindu-i împăratului Carol al V-lea (care a fost rege al Spaniei în anii de după descoperirea Americii) să stabilească deviza națională a Spaniei: "Plus ultra".
Adică, "Dincolo de limite".
Astăzi, într-adevăr, finanțele spaniole se află dincolo de limite, acolo unde anticii localizau Infernul.

Eleganța autorităților noastre

Autoritățile noastre au avut la dispoziție două săptămâni să conteste, la Bruxelles, decizia de la 22 iulie a Guvernului spaniol, dar Ministerul Afacerilor Externe s-a arătat, de la început, cooperant, elegant și înțelegător cu situația ibericilor.

Ministrul nostru de externe Teodor Baconschi a agreat cu omologul spaniol, doamna Trinidad Jimenez Garcia-Herrera, un grup de lucru destinat să gestioneze aspectele care decurg din restricții, declarând că restricțiile sunt bazate "în integralitate pe motive de natură economică", că sunt temporare ("autoritățile de la Madrid având în vedere o evaluare periodică") și neretroactive (că nu sunt afectați "cetățenii români care se află deja în Spania, cu loc de muncă sau înregistrați ca fiind în căutarea unui loc de muncă").

Conform deciziei spaniolilor, muncitorul român care, la momentul Hotărârii, se afla în Spania și membrii familiei unui cetățean român care este în Spania de cel puțin 18 luni scapă de restricții.

În mod încurajator, agențiile de știri au citat surse oficiale de la Bruxelles, de dinaintea aprobării restricțiilor de către CE: "Comisia Europeană nu va lăsa Spaniei decizia unilaterală de retragere a restricțiilor la 31 decembrie 2012, așa cum autoritățile spaniole își doreau. CE va cere Spaniei să prezinte trimestrial rapoarte privind situația pe piața muncii", astfel că, în baza evoluțiilor, va decide oportunitatea limitării sau eliminării măsurilor adoptate integral, sau pentru anumite sectoare de activitate sau regiuni.

Sursele citate de agenții au mai precizat că primul raport de monitorizare va fi cerut Spaniei până la sfârșitul acestui an.

Noi și și bulgarii am intrat în Uniunea Europeană de la 1 ianuarie 2007, dar Tratatele de aderare includeau un Moratoriu de șapte ani, până la 1 ianuarie 2014, până să se bucure și cetățenii noștri de dreptul la libera circulație a muncitorilor.
După doi ani de Moratoriu, Guvernul spaniol a decis să renunțe la această condiție și să le ofere anticipat românilor acest drept, de la 1 ianuarie 2009.
Ministrul spaniol al Muncii și Imigrației din acea perioadă, Celestina Corbacho, a motivat atunci că "măsura nu va avea efecte negative asupra pieței muncii".
Numărul românilor cu reședința în Spania a crescut de patru ori de la intrarea țării noastre în Uniunea Europeană, prezența noastră totală acolo contând, acum, la circa 861 de mii de suflete.
În jur de 300 de mii au contracte de muncă și aproape tot atâția se spune că ar beneficia de ajutor de șomaj.
Conform ministrului muncii, Sebastian Lăzăroiu, la alegerile locale spaniole de anul trecut, doar 100.000 dintre românii din Spania s-au înregistrat ca votanți și doar 17.000 au mers la vot.

Speranțe deșarte

"Linia noastră generală în astfel de situații este aceasta: Spania și-a liberalizat deja piața forței de muncă și aplică legislația UE privind libera circulație în cea de-a doua fază, care se încheie la 31 decembrie 2011. În acest context, Spania nu poate, în principiu, introduce acum aranjamente tranzitorii contra lucrătorilor români și bulgari", a explicat un reprezentant al executivului UE, citat de Agerpres, înainte ca Moratoriul să fie aprobat.

Declarații pline de speranță pentru ai noștri, goniți de sărăcia de aici - 89.000 de români au plecat spre Spania, între martie 2010 și martie 2011, conform evaluării lui Baconschi, însă ziarele spaniole susțin că propria lor statistică oficială este excedată de realitatea unei prezențe neînregistrate a românilor, care, de fapt, în total, ar depăși un milion.

Dar speranța nu-i privește doar pe ai noștri, ci și pe spanioli, dacă acordăm credit agențiilor românești de plasament în slujbe din străinătate, care susțin că, anul acesta, spaniolii și-au dublat cererea de muncitori români în agricultură.

De altfel, Președintele Federației Asociațiilor de Români din Europa, Daniel Tecu, a anunțat că restricțiile spaniole nu au niciun sens și că vor încuraja și mai mult munca la negru, adică tocmai ceea ce, declarativ, ibericii urmăresc să plafoneze, așa cum este moda acum, în Europa zguduită de convulsiile crizei datoriilor suverane.

Există vreo șansă ca, până în doi ani, Spania să-și revină din criza îndatorării sub care își justifică actualele restricții?

Unii susțin că situația Spaniei este întrucâtva mai puțin gravă decât cea a Italiei și că, în timp ce italienii vor intra cu certitudine în încetare de plăți, spaniolii s-ar putea să scape, totuși (conform unei modelări realizate la Londra de "Centre for Economics and Business Research").

Oricum, însă, este greu de crezut că spaniolii se vor putea reechilibra până în 2013, astfel că "monitorizarea" Spaniei și promisiunile europene pentru eliminarea restricțiilor în avans sunt, mai degrabă, menite unor speranțe deșarte; este cu mult mai probabil ca măsurile protecționiste să se prelungească până la termenul limită general, stabilit de Uniunea Europeană, la 2014, aliniindu-se celorlalte zece state care au promis că la acea dată își vor deschide piața și pentru noi: Austria, Belgia, Franța, Germania, Irlanda, Italia, Luxemburg, Malta, Olanda și Marea Britanie.

Desigur, dacă Uniunea Europeană va mai rezista până atunci…

Inima Uniunii Europene, în preajma infarctului

Cu un Produs Intern Brut (PIB) de 1,0 trilioane de euro, Spania se află pe locul al cincilea, într-un clasament din 2010 al Uniunii Europene, în care conduce Germania (2,4 trilioane), urmată de Franța (1,9), Marea Britanie (1,6) și Italia (1,5).

Franța și Italia (amândouă, fondatoare ale Uniunii Europene), împreună cu Spania contribuie cu o treime (4,5 trilioane de euro) la Produsul Intern Brut al Uniunii (12,2 trilioane).

Conform CIA și Eurostat, Franța atinge, în 2011, o proporție a îndatorării de 83,5% din PIB (care se așteaptă să crească la 86,9%, în 2012), Italia se situează la 119% din PIB, iar Spania la 63,6%.

Aceste trei țări se află, pe anul 2010, în categoria a treia a Indicelui de solvabilitate - "CEP Default Index" (penultima categorie, după care nu mai urmează decât cea în care se încadrează Grecia), conform studiului dat publicității de "Centrum für Europäische Politik" (CEP) – un "think tank" non-profit din Freiburg (Germania) care, din perspectiva doctrinei ordo-liberale, dezvoltă strategii pentru politica economică a Uniunii Europene și îi evaluează proiectele politice relevante (președinte Lüder Gerken, cu membrii Roman Herzog, Hans Tietmeyer, Frits Bolkestein și Leszek Balcerowicz).

Deși Spania pare că s-ar afla într-o situație mai bună decât Italia, astfel că unii îi dau șanse să evite colapsul, totuși optimiștii nu iau în calcul că încetarea de plăți dintr-o peninsulă va cutremura fatal cealaltă peninsulă, dar și pe ruda lor de gintă latină, colegă în categoria a treia de risc de insolvabilitate.

Căci – interesant! – ele își datorează bani în mod reciproc, fără să poată proceda la compensări multilaterale, din cauză că împrumuturile sunt contractate de entități interne diferite și, în plus, cu scadențe diferite.

Și cum numeroși experți au apreciat că Italia este, deja, condamnată, cutremurul fatal este așteptat ca o certitudine.

Din acest unghi de vedere, soarta muncitorilor noștri din Spania necesită un microscop, căci colapsul va fi nu doar continental, ci planetar.

Ei nu vor mai avea unde să emigreze.

Slujbele din Spania aproximează cifra totală de 25 de milioane, la o populație, estimată în 2010, de 46.030.109.
Numărul total al șomerilor spanioli înregistrați în luna martie s-a ridicat la 4,91 milioane (cel mai înalt nivel din ultimii 14 ani), adică foarte aproape de numărul total al străinilor semnalați, în 2010, că trăiesc în Spania, - 4,93 milioane.
O șeptime dintre imigranți sunt șomeri (sau, cum vă place, o șeptime dintre șomeri sunt imigranți): 700 de mii (unii economiști invocă faptul că statistica spaniolă, nefiind ajustată sezonier, nu reflectă adecvat căderea slujbelor temporare de pe timpul iernii).

În ultimii doi ani, un număr de 118.000 de lucrători din Spania au părăsit țara, conform oficialilor, fără să fie precizat câți imigranți și câți emigranți erau printre migratori.
Ministrul muncii Valeriano Gomez a spus că va acorda o amnistie, înaintea măsurilor mai aspre contra muncii la negru care urmează să intre în vigoare peste trei luni.

CEP DEFAULT INDEX

- Indicele CEP Default măsoară capacitatea fiecărui stat de a plăti creditele străine - în alte cuvinte, bonitatea sau solvabilitatea lor.
- Indicele NTE evaluează împrumuturile totale nete, luate și oferite, ale unei economii naționale, precum și resursele folosite pentru a crește capitalul fizic într-o anumită perioadă.

Economiile naționale sunt împărțite în patru categorii de risc al solvabilității:

Prima categorie de risc
- Țările care au, în acest moment, excedent de cont, exportă capital și sunt, prin urmare, țări care oferă împrumuturi. Întrucât aceste țări nu au nevoie de creditare străină, ele nu se află în risc de insolvență.

A doua categorie de risc
- Țările care au deficit de cont necesită capital străin și sunt, prin urmare, țări care împrumută. Pentru a le determina bonitatea pe termen mediu, este vital să se cunoască modul în care aceste țări folosesc capitalul împrumutat: pentru creșterea propriului capital sau pentru consum. În primul caz, se creează valoare adăugată, cu ajutorul căreia se pot plăti creditele luate. În al doilea caz, creditele luate sunt eliminate prin consum.
- O valoare pozitivă a Indicelui CEP Default ne arată că adăugările nete la stocul fizic de capital depășesc creditele luate. În acest caz, nu se poate spune cu siguranță dacă bonitatea economiei este sau nu riscantă.

A treia categorie de risc
- O valoare negativă a Indicelui CEP Default ne arată că împrumuturile depășesc valorile adăugate stocului de capital fizic. Prin urmare, țările consumă nu numai 100% din PIB, ci și o parte din împrumuturile contractate. Un astfel de trend amenință cu insolvența țara în cauză.

A patra categorie de risc
- În cazul în care Indicele CEP Default este negativ timp de trei sau mai mulți ani, atunci este clar riscul său de insolvență.

SPANIA

NTE (caracteristică de împrumutat sau împrumutator a unei economii): Încă din 2001, Spania a fost un împrumutat. Pentru a-și acoperi deficitele de cont, s-a îndatorat din ce în ce mai mult, de la an la an. În 2009, împrumuturile s-au redus temporar. Cu toate acestea, în 2010 au revenit la același nivel ca în 2008.

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
NTE	-3.4	-2.6	-3.0	-4.8	-6.5	-8.4	-9.5	-9.2	-5.1	-9.2
Cap. de form. a cap.	9.2	8.9	9.1	9.2	9.8	10.4	10.5	9.0	5.4	7.6
Indicele CEP Default	5.8	6.3	6.1	4.4	3.3	2.0	1.0	-0.2	0.3	-1.6
Categoria de risc	2	2	2	2	2	2	2	3	2	3

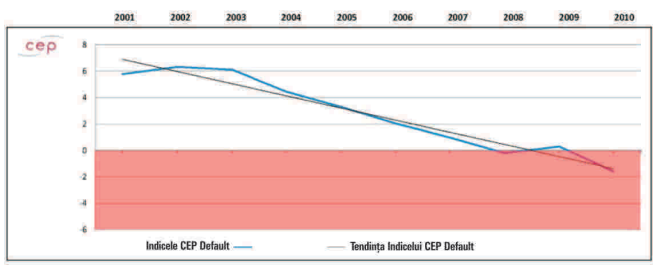

Capacitatea de formare a capitalului:
Rata de formare a capitalului în Spania este foarte ridicată. Încă din anul 2001, rata a fost cu mult peste media europeană. Cu toate acestea, în 2009 și 2010 a fost sub valorile normale.

Indicele CEP Dafault:
Trendul de solvență al Spaniei a fost nesigur pentru o lungă perioadă, întrucât împrumuturile erau compensate de creșterea capitalului. (Cel puțin matematic, creșterea capitalului trebuia să fie folosită pentru plata datoriilor). În 2008 și în 2010, cel puțin, Spania trăia prin propriile forțe. În acești ani, bonitatea Spaniei a decăzut. Potrivit trendului negativ al indicelui, bonitatea spaniolă a început să se erodeze cu mult timp în urmă.

Pe ansamblu, reformele structurale sunt necesare pentru a evita trendul descrescător al indicelui CEP Default. Dacă sunt luate numai jumătăți de măsură, atunci solvența Spaniei va fi substanțial amenințată. Rămâne de văzut dacă reformele adoptate vor fi suficiente.

(continuare în pagina 3)

Rang	Țară	Ind. CEP Default 2010	Împrumuturi nete luate sau oferite	Evaluare	Tendință
Categoria 1: Țări cu Indicele CEP Default pozitiv și NTE pozitiv					
1	Estonia	12,3	9,6		↗
2	Luxemburg	10,7	7,3		↓
3	Germania	7,8	5,2		↑
4	Olanda	7,8	6		↘
5	Austria	6,9	3,4		↗
6	Belgia	4,8	2,6		↘
7	Finlanda	4,4	2,9		↓
Categoria 2: Țări cu Indicele CEP Default pozitiv și NTE negativ					
8	Slovenia	3,4	-1,1		↘
9	Slovacia	0,7	-0,6		↗
10	Irlanda	0,5	-0,8		↓
Categoria 3: Țări cu Indicele CEP Default negativ în anul anterior					
11	Franța	-0,6	-3,8		↓
12	Spania	-1,6	-9,2		↓
13	Italia	-2,5	-4,3		↓
Categoria 4: Țări cu Indicele CEP Default negativ în ultimii 3 ani					
14	Malta	-0,6	-3,1		↘
15	Cipru	-4,4	-9,4		↓
16	Portugalia	-7,5	-8,4		↓
17	Grecia	-11,6	-10,1		↓

5 948491 340012 04518